

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Ven. Viri Thomæ Malleoli A Kempis, Canonici Regvlaris
Ordinis D. Avgvstini. Opera Omnia**

Thomas <von Kempen>

Dvací, 1625

De amore Iesu super omnia. VII

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45790](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-45790)

352 DE IMITATIONE CHRISTI

a Rom. 2.
Gal. 6.
b Ioan. 5.
c 2. Cor. 1.

2. *a* Gloriari in tribulatione, non est graue amanti; sic enim gloriari, est gloriari in cruce Domini. *b* Breuis gloria, qua ab hominibus datur & accipitur. Mundi gloriam semper comitatus tristitia: *c* Bonorum gloria in conscientiis eorum, & non in ore hominum. Iustorum latitia de Deo & in Deo est, & gaudium eorum de veritate. Qui veram & æternam gloriam desiderat, temporalem non curat. Et qui temporalem requirit gloriam, aut non ex animo contemnit, minus amare conuincitur cœlestem. Magnam habet cordis tranquillitatem, qui nec laudes curat, nec vituperia.

3. Facilè erit contentus & pacatus, cuius conscientia munda est. Non est sanctior, si laudaris; nec vilior, si vituperaris. Quod es, hoc es: nec maior dici vales, quam Deo teste sis. Si attendis quid apud te sis intus: non curabis, quid de te loquuntur homines. Homo videt in facie, Deus autem in corde. Homo considerat actus, Deus vero pensat intentiones. Bene semper agere, & modicum de se tenere, humilis anima, indicium est. Nolle consolari ab aliqua creatura, magnæ puritatis & internæ fiducie signum est.

I. Reg. 16.

I. Cor. 10.

4. Qui nullum extrinsecus pro se testimonium querit, liquet, quod totaliter se Deo commisit. Non enim qui seipsum commendat, ille probatus est, ait beatus Paulus, sed quem Deus commendat. Ambulare cum Deo intus, nec aliqua affectione teneri foris, status est interni hominis.

CAPUT VII.

De amore IESV super omnia.

Psal. 118.

Deut. 6.

Matth. 12.

Isaia 40.

1. **B**eatus qui intelligit, quid sit amare Iesum, & contemnere seipsum propter Iesum. Oportet dilectu pro dilecto relinquere, quia Iesus vult solus super omnia amari. Dilectio creaturæ fallax & instabilis, dilectio Iesu fidelis & perseverabilis. Qui adhæret creaturæ, cadet cum labili; qui amplectitur Iesum, firmabitur in ænum. Illum dilige, & amicum tibi retine: qui omnibus recedentibus te non relinquet, nec patietur in fine perire. Ab omnibus oportet te aliquando separari, sive velis, sive nolis.

2. Teneas te apud Iesum viuens & moriens, & illius fidelitatem committe; qui omnibus deficiatibus, solus potest te iuuare. Dilectus tuus talis est naturæ, ut alienum non velit admittere: sed solus vult cor tuum habere, & tanquam Rex in proprio throno sedere. Si scires te bene ab omni creatura euacuare, Iesus debet libenter tecum habitare. Penè totum perditum inuenies, quicquid extra Iesum in hominibus posueris. Non confidas nec innitaris super calatum ventosum: quia omnis caro fœnum, & omnis

omnis gloria eius ut flos sceni cadet.

3. Citò decipieris, si ad externam hominum apparentiam tantum aspiceris. Si enim tuum in alijs queris solatium & lucrum, senties sapientius detrimentum. Si queris in omnibus Iesum, inuenies utique Iesum. Si autem queris te ipsum, inuenies etiam te ipsum, sed ad tuam perniciem. Plus enim homo nocuor sibi, si Iesum non querit, quam totus mundus & omnes sui aduersarij.

C A P V T VIII.

De familiaria amicitia Iesu.

1. Vando Iesus adest, totum bonum est, nec quicquam difficile videtur: quando vero Iesus non adest, totum durum est. Quando Iesus intus non loquitur, consolatio vialis est. Si autem Iesus unum tantum verbum loquitur, magna consolatio sentitur. Nonne Maria Magdalena statim surrexit de loco, in quo fleuit, quando Martha illi dixit: Magister adest, eum vocat te Felix Ioan. 11? hora, quando Iesus vocat de lachrymis ad gaudium spiritus. Quam aridus & durus es, sine Iesu. Quam insipiens & vanus, si cupis aliquid extra Iesum. Nonne hoc est maius damnum, quam Matth. 16: si totum perderes mundum?

2. Quid potest tibi mundus conferre sine Iesu? Esse sine Iesu grauus est infernus: & esse cum Iesu, dulcis paradies. Si fuerit tecum Iesus, nullus poterit nocere inimicus. Qui inuenit Iesum, inuenit thesaurum bonum, immo bonum super omne bonum. Et qui perdit Iesum, perdit nimis multum, & plus quam totum mundum. Pauperrimus est, qui viauit sine Iesu: & ditissimus, qui bene est cum Iesu.

Roman. 8.
Matth. 13.
Lucas 2.

3. Magna ars est, scire cum Iesu conuersari, & scire Iesum tenere magna prudentia. Esto humilis & pacificus, & erit tecum Iesus. Sis denotus & quietus, & manebit tecum Iesus. Potes citò Pro. 3: fugare Iesum, & gratiam eius perdere, si volueris ad exteriora declinare. Et si illum effugaueris & perdisseris, ad quem fugies, & quem tunc quereres amicum? Sine amico non potes bene vivere: & si Iesus non fuerit tibi præ omnibus amicus, eris nimis tristis & desolatus. Fatuè igitur agis, si in aliquo altero confidis aut lætaris. Eligendum est magis, totum mundum habere contrarium, quam Iesum offendere.

4. Ex omnibus ergo charis sit Iesus solus dilectus specialis. Diligantur omnes propter Iesum, Iesus autem propter seipsum. Solus Iesus Christus singulariter est amandus, qui solus bonus & fidelis præ omnibus inuenitur amicis. Propter ipsum & in ipso, tam amici quam inimici, fint tibi chari: & pro omnibus his

Galat. 6.

Matth. 5.